

La Costanyada

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	La Costa del Montseny
Emplaçament	Al poble de La Costa del Montseny.
Alçada:	399

Coordenades:

Latitud:	41.72776
Longitud:	2.44339
UTM Est (X):	453707
UTM Nord (Y):	4619700

Classificació

Número de fitxa	08081 - 136
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Manifestació festiva
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dj., 21/04/2011 - 02:00

Descripció

Segons la tradició, al Montseny era costum per les darreries del mes d'octubre, la celebració de la Festa de la Castanya, on es menjava, bebia i ballava a l'entorn d'una foguera.

Des de l'any 1996, cada 31 d'octubre, al poble de La Costa del Montseny es celebra la Costanyada. La festa

s'inicia amb l'encesa d'un gran foc, a la plaça de l'Església, al voltant del qual es fa el sopar popular, i es fa el sorteig una cassola "plena del que hi hagi", a més de dos 'castanyots'. La festa finalitza amb un concert. El volum cinquè de l'obra de Joan Amades, El Costumari Català, recull la celebració que es feia a La Costa en aquestes dates. El darrer dia de la collita de castanyes es feia una competició per agafar la castanya més grossa i, a mitja tarda, s'escollia entre aquestes la reina de les castanyes. Es cremava una foguera per torrar les castanyes, i es tirava la reina al foc sense tallar-ne la capça. Per efecte de l'escalfor la castanya esclatava i marcava la fi de la feina. La gent s'asseia al voltant de la foguera i després de menjar i beure ballaven una dansa, pròpia únicament d'aquesta festa, que anomenaven "la Castanya". Si el que havia trobat la reina era una dona, hi havia la creença que durant l'any següent manarien les dones, i eren aquestes les que tenien dret d'escollir els balladors, que no podien refusar-les, i a més, els homes havien de pagar el vi de la castanyada. Si el que trobava la reina era un home, es produïa tot el contrari: elles pagaven el beure i ells escollien les balladores.

Bibliografia

- AMADES, J. (1983). Costumari Català: el curs de l'any. 2nd ed., Vol. 5 Barcelona: Salvat editores. Edicions 62, p. 321-323.
- PORTALS I MARTÍ, J. (2000) La Costa del Montseny: entre el Turó de l'Home i la Tordera. Història d'una parròquia. Arenys de Mar: Llibreria El Set-ciències, p. 222-223.

